

ויקרא פרק כא פסוק ז

אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו

משנה מסכת יבמות פרק ו משנה ה

חכמים אומרים אין זונה אלא גיורת ומשחררת ושנבעלה בעילת זנות

משנה מסכת קידושין פרק ד משנה ז

רבי אליעזר בן יעקב אומר ישראל שנשא גיורת בתו כשרה לכהונה וגר שנשא אבן גר שנשא גיורת בתו פסולה לכהונה אחד גר ואחד עבדים משוחררים אפילו עד עשרה דורות עד שתהא אמו מישראל רבי יוסי אומר אף גר שנשא גיורת בתו כשרה לכהונה

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף עח עמוד א

תניא, רבי שמעון בן יוחאי אומר: גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד - כשרה לכהונה, שנאמר: וכל הטף בנשים... החיו לכם, והלא פינחס היה עמהם. ורבנן? החיו לכם - לעבדים ולשפחות. וכולן מקרא אחד דרשו: אלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולות מזרע בית ישראל - רבי יהודה סבר: עד דאית כל זרע מישראל, רבי אליעזר בן יעקב סבר: מזרע - ואפילו מקצת זרע, רבי יוסי סבר: מי שנזרעו בישראל, רבי שמעון בן יוחאי סבר: מי שנזרעו בתוליה בישראל

תלמוד בבלי מסכת יבמות דף ס עמוד ב

ההוא כהנא דאנסיב גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד, אמר ליה ר"נ בר יצחק: מאי האי? אמר ליה, דאמר רבי יעקב בר אידי אמר ר' יהושע בן לוי: הלכה כר"ש בן יוחאי: אמר ליה: זיל אפיק, ואי לא, מפיקנא לך ר' יעקב בר אידי מאונן

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף עח עמוד ב

ר' יוסי אומר: אף גר שנשא גיורת. אמר רב המנונא משמיה דעולא: הלכה כרבי יוסי. וכן אמר רבה בר בר חנה: הלכה כרבי יוסי; ומיום שחרב בית המקדש, נהגו כהנים סילסול בעצמן, כרבי אליעזר בן יעקב. אמר רב נחמן, אמר לי הונא: בא לימלך - מורים לו כרבי אליעזר בן יעקב, נשא - אין מוציאים אותה ממנו, כרבי יוסי

במדבר פרק לא פסוק יח

וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם

יחזקאל פרק מד פסוק כב

ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולות מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו

רש"י מסכת יבמות דף סא עמוד א

אלא הגיורת והמשוחררת - דביאת עכו"ם ועבד פסלה

רש"י מסכת יבמות דף עו עמוד א

כהן - [אבל כהן] כשר אסור בגיורת ומשחררת משום זונה שנבעלה מקודם

תוספות מסכת עבודה זרה דף לו עמוד ב

וחכ"א אין זונה אלא גיורת או משוחררת ושנבעלה בעילת זנות וזו היא זונה האמורה בתורה ומפרש טעמא לפי שבאין עליה בנכריותה

תוספות מסכת יבמות דף סא עמוד א

אין זונה אלא גיורת ומשוחררת - אפי' נתגיירה פחותה מבת ג' שנים אסורה מטעם זונה כדאמר לעיל (דף ס:): גבי עיר אחת שהיתה בא"י כו' וטעמא לפי שבאה מן העובדי כוכבים השטופים בזימה אע"ג דפרק בתרא דקידושין (דף עח). דריש לה מקרא דיחזקאל למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה מ"מ בין למר ובין למר אסירא מטעם זונה ואתא יחזקאל ואסמכה אקראי... והיכא דלא זינתה הוצרכו לגזור אבל גיורת דשייך בה קיחה וחילול אסורה משום זונה אע"ג דלא זינתה

רא"ש מסכת יבמות פרק ו

ואע"פ שלא נבעלה קרויה זונה לפי שהמצרים שטופי זמה הם ובניהם ילדי זנונים המה והלכתא כחכמים

רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יח הלכה ג

וכן הגיורת והמשוחררת אפילו נתגיירה ונשתחררה פחותה מבת שלש שנים הואיל ואינה בת ישראל הרי זו זונה ואסורה ב לכהן. +/השגת הראב"ד/ וכן הגיורת וכו'. כתב הראב"ד ז"ל /א"א/ אינה משום זונה אלא משום דכתיב בתולות מזרע בית ישראל והכי איתא בקידושין

הגהות מיימוניות הלכות איסורי ביאה פרק יח הלכה ג

דאין הלכה כר' שמעון בן יוחאי כדאיתא התם

מגיד משנה הלכות איסורי ביאה פרק יח הלכה ג

מיהו דעת רבינו דלאו דברי קבלה נינהו דא"כ ה"ל למימר עד דאתא יחזקאל מאן אמרה אלא גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא א"ו מאן דאסר סבר דכלל זונה דקרא היא וילפינן לה מקרא דיחזקאל דאי לאו יחזקאל לא הוה אסר להו

חידושי הרשב"א מסכת יבמות דף ס עמוד ב

ותמיהא לי טובא דהא ביאת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד אינה ביאה ואם בא עליה אחד מן הפסולין לא פסלה וכדתנן בנדה פרק יוצא דופן (מ"ד ב'), ועוד דהא ודאי בדאורייתא פליגי כדאיתא התם בהדיא ואי משום זונה אינה אלא מדרבנן דחיישין דלמא בא עליה גוי דסתמן זונות הן, ועוד דהא אמרי' בהדיא בפרק עשרה יוחסין דבפירושא דקרא פליגי דתניא התם גבי ר' אליעזר בן יעקב אומר ישראל שנשא גיורת א"ר שמעון בן יוחאי גיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד כשרה לכהונה שנאמר וכל הטף בנשים וכו' ורבנן החיו לכם לעבדים ולשפחות א"ר יוחנן וכולן מקרא אחד דרשו ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולות מזרע בית ישראל ר' אלעזר בן יעקב סבר מזרע ואפי' מקצת זרע ור' יוסי סבר משנזרעו מישראל ר' שמעון בן יוחאי סבר משנזרעו בתוליה מישראל, אלמא בגזרת הכתוב תליא מלתא ובפירושא דקרא פליגי ולא בגזרת זונות דרבנן, ואע"ג דדברי קבלה הן דאורייתא נינהו אלא דאתא יחזקאל וגלי וכדאמרין בעלמא (מ"ק ה' א') הא עד דאתא יחזקאל מאן אמרה אלא דאורייתא ואתא יחזקאל ופירשה... אח"כ מצאתי להרמב"ם ז"ל שכתב כדברי רש"י ז"ל והראב"ד ז"ל תפס עליו בהשגות וז"ל א"א אינה משום זונה אלא דכתיב בתולות מזרע בית ישראל והכי איתא בקדושין

חידושי הרשב"א מסכת יבמות דף ס עמוד ב

וי"ל דקרא דיחזקאל אסמכתא בעלמא הוא והכי גמירי לה דפסולה מדאורייתא משום זונה וכדאמרי רבנן בברייתא דלקמן אין זונה אלא גיורת ומשוחררת וכל גיורת במשמע ואפילו פחותה מבת שלש שנים ויום אחד, וקרא דיחזקאל ה"ק כי אם בתולות מזרע ישראל שנזרעו בתוליה בישראל שאילו לא נזרעו זונה גמורה היא ורמיזא בעלמא היא מדאורייתא גמירי לה, וכן כתב הרמב"ם ז"ל דגיורת פחותה מבת שלש שנים ויום אחד פסולה מן התורה משום זונה, וכן פי' בעל ספר המצוות, ועולה יפה לפי מה שפי' ולא כמו שהקשה הראב"ד ז"ל על הרמב"ם ז"ל כנ"ל

שולחן ערוך אבן העזר סימן ו סעיף ח

אי זו היא זונה, כל שאינה בת ישראל, או בת ישראל שנבעלה לאדם שהיא אסורה לינשא לו איסור השוה לכל... וכן הגיורת והמשוחררת, אפילו נתגיירה ונשתחררה פחותה מבת שלש שנים, הואיל ואינה בת ישראל הרי זו זונה ואסורה לכהן

ש"ת מלמד להועיל חלק ג (אבן העזר וחושן משפט) סימן ח

שאלה: כהן נשא נכרית בצפילעהע וילדה ממנו בן ונימול ומת הבן. ועתה הנכרית לבה נוקפה שאיננה באותו דת כבנה, ורוצה להתגייר ולישא את הכהן כדת משה וישראל, ויש לחוש שאם לא יאבה ב"ד לגייר את הנכרית שתחלה ותשתגע, איך יעשו תשובה: תחלה יש לחקור איזו איסור גדול יותר אם הכהן נושא גיורת או אם נושא נכרית ונ"ל פשוט דיותר יש איסור בנכרית, ואין לי להאריך בזה חדא דיש הפסד דכל זרעו נכרים ועוד כבר העלה מו"ר מהר"ם שיק בתשובותיו אה"ע סי' ל"ז וסי' קנ"ה דיש בנישואי נכרית איסור דאורייתא וחייב כרת משא"כ ככהן שנשא גיורת שאינו לכל היותר אלא איסור לאו. וא"כ כדי להציל את הישראל מאיסור חמור בודאי טוב שיגיירו האשה הנכרית

אמנם יש לפקפק על זה דהא לא אמרינן חטא בשביל שיזכה חברך, ואמרו בבכורות דף ל' ע"ב הבא להתגייר ואינו מקבל עליו אפילו דבר אחד אין מקבלין אותו, וא"כ הרי הנכרית גם כשתתגייר צריכה לצאת מבעלה והיא רוצה לכנסו, וא"כ אינה רוצה לקבל איסור גיורת לכהונה והאיך מקבלין אותה כדי לזכות הכהן שלא יעשה איסורא רבה. וי"ל דבאמת אם אומרת בפירוש שאינה רוצה לקבל מצוה זו אסור לקבלה, אבל בנ"ד הרי אינה אומרת כן בפירוש, וא"כ אף שאנו יודעין שתעבור על איסור זה, מ"מ בשביל תקנת הכהן ובשביל תקנת זרעו מקבלין אותה. גם יש לומר דדוקא אם מקבלין הגר משום תקנה דידו' צריכין לומר לו או תקבל כל התורה כולה או תשאר נכרי כמו שהיית עד עתה שהנכרי אין לו עונש אם אינו מקיים המצוות. אבל אם אנו מגיירין אותה משום תקנתא דישראל ודאי מוטב שתתגייר ולא יופסד זרע ישראל ולא יתחייב ישראל כרת על ידה, אף שיעשו שניהם איסורא זוטא, דהא עכשיו לא די שהישראל עושה איסורא רבה אלא שגם היא עושה איסור שמכשלת את ישראל. ובפרט דבנ"ד יש עוד לחוש שאם תשתגע האשה מחמת שאין מקבלין אותה, יהי' חלול השם ח"ו שיאמרו שישראל אינן מרחמין על נכרית, ואין חוששין אם תחלה ותשתגע. ומה שעומד לנגד זה מהמשנה דהנטען יבמות כ"ד: ע' קונטרס וכתורה יעשה ד' י"ג וד' כ"ג ע"ב והלאה

אמנם אף שמקבלין אותה לגיורת אין לסדר לה קידושין עם הכהן דיותר יש איסור אם נושא גיורת שהיא כזונה ע"י קידושין משלא ע"י קידושין ע' מה שהבאתי לעיל בשם נוב"ת סי' כ"ז. וא"כ טוב שתהי' אצל בעלה בצפילעהע משתקדש לו. ואי דאסור משום קדשה ע' שאילת יעב"ץ ח"ב סי' ט"ו ומהר"ם פדוא סי' י"ט. וצריכה פרישה צ' יום כדי להבחין בין זרע שנזרע בקדושה לזרע שנזרע שלא בקדושה כמ"ש לעיל. גם מתחלה יאמרו לה שאם רק רוצה להתגייר מפני שבנה יהודי היא טועה שבנה אפילו נימול אינו יהודי אם לא נתגייר בב"ד ונטבל כדן. ואם בכל זאת רוצה להתגייר מפני שמאמינה באלקי ישראל יכולין לגייר אותה והנה השואל סבר למצוא צד היתר מפני שהכהן בעל מום וזה טעות דאין חילוק בין בעל מום לאינו בעל מום לענין נשים אסורות ויש להזהיר את האיש (ואת האשה) שיזהרו היטב בדיני נדה וטבילה, כי בלא"ה יפסיד ע"י הגירות יותר ממה שירויה. גם בניהם יהיו חללים, ולא יעלו לדוכן ובנותיהם חללות

תלמוד בבלי מסכת בכורות דף ל עמוד ב

ת"ר: הבא לקבל דברי חבירות חוץ מדבר אחד - אין מקבלין אותו, עובד כוכבים שבא לקבל דברי תורה חוץ מדבר אחד - אין מקבלין אותו, ר' יוסי בר' יהודה אומר: אפי' דקדוק אחד מדברי סופרים

תלמוד בבלי מסכת שבת דף ד עמוד א

וכי אומרים לו לאדם חטא כדי שיזכה חברך

תלמוד בבלי מסכת גיטין דף לח עמוד א

היא אמתא דהות בפומבדיתא דהו קא מעבדי בה אינשי איסורא, אמר אביי: אי לאו דאמר רב יהודה אמר שמואל כל המשחרר עבדו עובר בעשה, הוה כייפנא ליה למרה וכתבי לה גיטא דחירותא. רבינא אמר: כי הא מודה רב יהודה, משום מילתא דאיסורא. ואביי, משום איסורא לא? האמר רב חנינא בר רב קטינא אמר ר' יצחק: מעשה באשה אחת שחציה שפחה וחציה בת חורין (דף לח עמוד ב) וכפו את רבה ועשאה בת חורין, ואמר רב נחמן בר יצחק: מנהג הפקר נהגו בה! הכי השתא, התם לא לעבד חזיא ולא לבן חורין חזיא, הכא אפשר דמיחד לה לעבדיה ומנטר לה. גופא, אמר רב יהודה אמר שמואל: כל המשחרר עבדו עובר בעשה, שנאמר: לעולם בהם תעבודו. מיתבי: מעשה בר' אליעזר שנכנס בבית הכנסת ולא מצא עשרה, ושחרר עבדו והשלימו לעשרה! מצוה שאני

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף מז עמוד ב

מעשה ברבי אליעזר שנכנס לבית הכנסת ולא מצא עשרה, ושחרר עבדו והשלימו לעשרה; שחרר אין, לא שחרר לא! - תרי אצטריכו, שחרר חד ונפיק בחד. והיכי עביד הכי? והאמר רב יהודה: כל המשחרר עבדו עובר בעשה, שנאמר: לעולם בהם תעבדו! - לדבר מצוה שאני. מצוה הבאה בעבירה היא! - מצוה דרבים שאני

תוספות מסכת גיטין דף מא עמוד ב

וחציה שפחה וחציה בת חורין דכפו את רבה משום דנהגו בה מנהג הפקר אע"ג דהם פושעים כיון שהיתה מחזרת אחריהם ומשדלתן לזנות חשיבי כאונסים ועוד דמצוה דרבים שאני

תוספות מסכת שבת דף ד עמוד א

וכי אומרים לו לאדם חטא בשביל שיזכה חברך - והא דאמר בבבלי מערבין רבי סבר ניחא ליה לחבר דליעבד איסורא קלילא ולא ליעבד עם הארץ איסורא רבה התם כדי שלא יאכל ע"ה טבל על ידו דאמר לי' מלא לך כלכלה של תאנים מתאנתי אבל הכא שלא נעשה האיסור על ידו אין אומרים לו חטא אפי' איסור קל שלא יבא חבירו לידי איסור חמור

תלמוד בבלי מסכת עירובין דף לב עמוד ב

ואמר ליה רבי: מוטב שיחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף, ואל יאכילו עמי הארץ טבלים. במאי קמיפליגי? - רבי סבר: ניחא ליה לחבר דלעביד הוא איסורא קלילא, ולא ליעבד עם הארץ איסורא רבה. ורבן שמעון בן גמליאל סבר: ניחא ליה לחבר דלעביד עם הארץ איסורא רבה, ואיהו אפילו איסורא קלילא לא ליעבד

רמב"ם הלכות עבדים פרק ט הלכה ו

וכן אסור לאדם לשחרר עבד כנעני וכל המשחררו עובר בעשה שנאמר לעולם בהם תעבודו ואם שחררו משוחרר כמו שביארנו וכופין אותו לכתוב גט שחרור בכל הדרכים שביארנו, ומותר לשחררו לדבר מצוה אפילו למצוה של דבריהם כגון שלא היו עשרה בבית הכנסת ה"ז משחרר עבדו ומשלים בו המנין וכן כל כיוצא בזה, וכן שפחה שנוהגין בה העם מנהג הפקר והרי היא מכשול לחוטאים כופין את רבה ומשחררה כדי שתנשא ויסור המכשול וכן כל כיוצא בזה

שולחן ערוך יורה דעה סימן רסז סעיף עט

המשחרר את עבדו עובר בעשה דלעולם בהם תעבודו, ומותר לשחררו לדבר מצוה, אפילו היא מדבריהם, כגון שלא היו בבית הכנסת י' הרי זה משחרר עבדו ומשלים בו מנין י', וכן כל כיוצא בזה. וכן שפחה שנוהגין בה העם מנהג הפקר, כופין את רבה ומשחררה, כדי שתנשא ויסור המכשול

ש"ת אגרות משה אבן העזר חלק ב סימן ד

בענין לגייר נכרית שכבר נשואה לכהן בערכאות כדי שישאנה מצד שאומר דאם לא יתירו ישתמד ח"ו בעה"י ט"ו כסלו תשכ"ב. מע"כ ידידי הרב הגאון המפורסם כש"ת מוהר"ר אליעזר לעווין שליט"א רב ואב"ד בדעטראיט. הנה בדבר אחד ממשפחה חשובה שנשא נכרית ויש לו כבר בנים ממנה ורחוקוהו מהם ועתה בא ואמר שהיא רוצה להתגייר וגם לגייר את הילדים ואם לא יקרבוהו מפחיד אותם שהוא ישתמד והוא כהן שאסור בגיורת אם יש לגיירה כדי שלא ישתמד, לע"ד איני רואה בזה מקום להתיר... היא מוזהרת ונמצא שלא קבלה איסור זה שהרי רק בשביל לינשא לכהן זה היא מתגיירת וכיון שלא קיבלה דבר זה אינה גיורת כלל. לבד מה שאף שתאמר בפיה שמקבלת המצות הוא כמעט דבר ידוע שאינה מקבלת ולא תשמור את המצות כיון דתראה שבעלה הוא עובר על כל המצות ולא תהיה עדיפא ממנו... ומה שהביא כתר"ה מספר מלמד להועיל שכדאי לגייר להציל הכהן מאיסור חמור דאורייתא וחיי"כ וישאר באיסור לאו, לא מובן לי הא אדרבה כשיגיירה ולא תשמור המצות יעבור על איסור נדה דהוא חיוב כרת וכשלא נתייירה אין בה איסור נדה דאורייתא אלא מדרבנן

ש"ת אגרות משה אבן העזר חלק ד סימן לט

הנה בדבר אחד שנעשה בעל תשובה אחרי שכבר נשא נכרית ע"י השפעת חברי חב"ד והוא ממשפחה הבאה מזלאטאפאלא בשנת /עשרים ושלוש/ ולא היה להם שום ידיעה בתורה ויהדות, וכנראה שכיון שאביו לא ידע כלום, גם זקנו שבא מזלאטאפאלא בשנת /עשרים ושלוש/ שמשלו שם כבר הקאמוניסטן /הקומוניסטים/ זה חמש שנים ונספחו להם גם ברצון לענין הרשעות, אף לענין בין אדם לחברו וכ"ש לענין כפירה בהש"ת ובתורתו, ומכיון שלא חנך את בנו אף במקצת הדברים הוא עצמו ודאי היה מהם ובא כבר רשע גמור לכאן, וא"כ אין לו שום נאמנות לומר שהוא כהן, ובפרט שהוא לא שמע זה מקצתו שאולי לכל הפחות למד בחדר קודם ששלטו הקאמוניסטן אף שבערי אוקריינא היו שם הרבה חפשים עוד מזמן שנת הרביעית והחמישית למאה זו למספר האומות שהיה זה בשנות תרס"ד תרס"ה, מ"מ ודאי ידעו קצת אף שנאמנות לא היה להם, בפרט כשבאו למדינה זו, ולכן כיון שיש לו כבר בת ממנה אין להוציאה ממנו

ש"ת הריב"ש סימן צד

כ"ש כהנים שבדורנו, שאין להם כתב היחס, אלא מפני חזקתן נהגו היום לקרוא ראשון בתורת כהן

ים של שלמה מסכת בבא קמא פרק ה

משום דלא מחזיקנן בזמן הזה לכהן ודאי

מגן אברהם סימן תנז

שאינ מחזיקים אותו ככהן ודאי דדילמא נתחללה א' מאמותיו

משנה מסכת בבא מציעא פרק ד משנה י

כשם שאונאה במקח וממכר כך אונאה בדברים לא יאמר לו בכמה חפץ זה והוא אינו רוצה ליקח אם היה בעל תשובה לא יאמר לו זכור מעשיך הראשונים אם הוא בן גרים לא יאמר לו זכור מעשה אבותיך שנאמר וגר לא תונה ולא תלחצנו

שמות פרק כב פסוק כ

וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים

דברים פרק י פסוק יט

ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים

תלמוד בבלי מסכת חולין דף יג עמוד ב

אמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן: נכרים שבחוצה לארץ לאו עובדי עבודת כוכבים הן, אלא מנהג אבותיהן בידיהן

תוספות מסכת עבודה זרה דף ב עמוד א

אסור לשאת ולתת עמהם - וקשה על מה סמכו העולם לשאת ולתת ביום איד העבודת כוכבים עמהם... לכך נראה דטעם ההיתר משום דעכ"ם שבינינו קים לן בגוייהו דלא פלחו לעבודת

ש"ת הרמב"ם סימן רצג

הנה נתברר לך שיש לך לומר אשר נשבע י"י לאבותינו לתת לנו. ושאברהם אב לך ולנו ולכל הצדיקים הנלווים אליו

תלמוד בבלי מסכת כתובות דף טז עמוד ב

תנו רבנן: כיצד מרקדין לפני הכלה? בית שמאי אומרים כלה כמות שהיא, ובית הלל אומרים: כלה נאה וחסודה